

Artola, desbarcelonitzat

El *Diccionari de la literatura catalana*, d'Enciclopèdia Catalana, a diferència del *Nou Diccionari 62 de la literatura catalana* i *Enciclopèdia.cat*, amaga la relació de Bernat Artola (Castelló de la Plana, 1904 - Madrid, 1958) amb Barcelona. A partir del 1925, hi fa estudis d'arquitectura, d'arts i oficis i belles arts, i de lletres. Tornarà a Castelló el 1930.

De setmanari a diari

L'Índex onomàstic del llibre *Entre la dictadura i la revolució*, recull de cròniques de Ferran Soldevila editat per les Publicacions de l'Abadia de Montserrat, a cura d'Albert Balcells i Enric Pujol, diu que "*El Cucut*" [sic] era un diari. És un invent de l'anònim autor de l'índex. Ferran Soldevila parla de "periòdic". El *¡Cu-cut!* era un setmanari.

De frenètic a fanàtic

"Homes amb una eloqüència fanàtica arengaven la multitud", fa dir Lluís Maria Todó a Flaubert. L'autor de *L'educació sentimental*, com tradueixen Pere Gimferrer i Miquel Martí i Pol, diu: "Homes d'una eloqüència frenètica [frenèti-que] arengaven les multituds."

Filologia sense filòlegs

Els filòlegs del IEC mantenen (DIEC2) que *filologia* és només la "disciplina que estudia l'estructura i l'evolució d'una llengua principalment per mitjà de l'anàlisi i la interpretació de textos i llurs relacions amb les cultures on s'han originat". Quants membres de la Secció Filològica del IEC, i quants llicenciats en filologia, estudien això? Cal llegir l'Enciclopèdia i el GD62 per saber que també és la ciència que estudia la llengua en totes les seves manifestacions; la ciència històrica que estudia i interpreta els textos antics i llurs relacions amb les cultures que els han fet de marc; i l'estudi crític dels textos mitjançant la comparació sistemàtica dels manuscrits i edicions.